

[Kristen Amby.]

Fond, og at dets Budget bringes op til nogenlunde det Prisniveau, der svarer til Prisniveauet paa den Tid, da Fondet blev stiftet. Vi kan derfor selvfølgelig anbefale dette Lovforslag til hurtig Gennemførelse her i Tinget i Haab om, at Rigsdagen stadigvæk, naar den Minister, under hvem Rask-Ørsted Fondet sorterer, kommer til Rigsdagen med et saadant Forslag, enstemmigt vil støtte Ministeren i hans Bestræbelser for netop at underbygge maaske det vigtigste af alt internationalt Samarbejde: det Samarbejde, der foregaar i Aandens, i Videnskabens, i Tankens Verden.

Jørgen Jørgensen: Rask-Ørsted Fondet har igennem Aarene, siden Fondet blev oprettet, ved sine Pengemidler gjort stor Nytte inden for dansk videnskabeligt Arbejde. Det har været et af de faa Aandehuller for dansk Videnskab til at kunne faa den Støtte, som var nødvendig. Et lille Land som Danmark har jo i høj Grad Brug for at følge med i, hvad der foregaar paa videnskabelige Omraader, og dette vilde være meget vanskeligt, hvis der ikke var Midler til Raadighed, fordi vore Videnskabsmænd i Almindelighed ikke har særlig gode Kaar ar arbejde under. Det er lige saa rigtigt, at med Pengenes ændrede Værdi vil de Midler, som var til Raadighed i 1919 og har været til Raadighed i Aarene siden, ikke kunne slaa til til det, der nu maa kræves, for blot saa nogenlunde at kunne løse de forskellige Opgaver, som Rask-Ørsted Fondet hidtil har taget sig af. Derfor anser jeg det for rigtigt, naar den højtærede Undervisningsminister nu kommer til Rigsdagen og anmoder om, at Beløbet forhøjes. Jeg medgiver gerne Lovforslaget mit Partis bedste Anbefaling. Det er et Omraade, hvor et lille Land som Danmark ikke skal være karrig med sine Midler, og jeg kan tilsige Ministeren al den Støtte ved Lovforslagets Gennemførelse, som er nødvendig.

Inger Merete Nordentoft: Da vort Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg nøjes med at tilsige mit Partis Støtte til en hurtig og velvillig Behandling af dette Lovforslag, der jo tilsigter at skabe bedre Kaar for det videnskabelige Arbejde i Danmark, et Formaal, der har vort Partis varmeste Interesse.

Stareke: Det kan ikke nægtes, at det er en fortjenstfuld Virksomhed, Rask-Ørsted Fondet udfolder, og at den i høj

Grad tjener den internationale Forstaaelse og det internationale Samarbejde inden for Videnskaben. At man fra mange Sider finder det naturligt, at Videnskaben faar Støtte af Staten, søger sin Begrundelse deri, at Videnskaben skønnes at tjene hele Samfundet og Kulturlivet. Statsstøtte kan under visse Forhold være farlig, det har vist sig i Lande, hvor man er gaaet over til Diktatur; dèr har netop det, at Staten i Forvejen har haft Haand i Hanke med Videnskaben, lettet en Ensretning af denne. Den private Støtte til Videnskaben kan ogsaa indeholde farlige Momenter, men den er, sammenlignet med den Støtte, som gives af Staten, mindre farlig.

Efter vort Skøn er de økonomiske Forudsætninger ikke i Øjeblikket til Stede for at udvide den økonomiske Basis for Rask-Ørsted Fondet. Vi vil derimod gerne sigte paa en Fremtid, hvor Videnskaben frigives fra Statens Indflydelse, men vi mener, at de økonomiske Forudsætninger i Forvejen maa bringes til Stede, og vi ønsker ikke at begynde med Slutningen. Derfor vil vi ikke modsætte os dette Lovforslag, men vi kan heller ikke tilsige det vor aktive Støtte. Vi vil derimod holde os fra at stemme ud fra den Tanke, at det, vi sigter paa, er en fri Stat og en fri Videnskab efter den Linie, som Spinoza i sin Tid anlagde, idet han sagde, at i en fri Stat vil Kunst og Videnskab trives bedst, hvis enhver, der ønsker det, faar Lejlighed til at forelæse offentligt paa egen Bekostning og under Risiko for sin Anseelse.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch):

Jeg vil gerne rette en Tak til alle de Ordførere, der her er gaaet ind for dette Lovforslag paa en saa velvillig Maade; selv den sidste Ordfører erklærede dog, at han vilde afstaa fra at bekæmpe Lovforslaget, og fra det Partis Side maa jeg vist betragte det for dets bedste Form for Støtte, naar det drejer sig om Udgifter for Staten.

Jeg vil ikke undlade, da dette sandsynligvis er det sidste Lovforslag vedrørende Undervisningsministeriet, der kommer til at foreligge i denne Samling, og vi lige ved tredie Behandling har vedtaget en Række Love vedrørende dette Ministerium, og der er blevet afgivet en enstemmig Betænkning over Lovforslaget om Musikonservatoriet, at benytte Lejligheden til, samtidig med at jeg takker Ordførerne, at takke dette høje Ting for den overordentlige Interesse, Tinget har vist for de kulturelle Fremstød, som er nødvendige for Højnelse af vort Lands Standard, det være sig af de frie